

РЕФОРМИТЕ ВЪВ ВЪОРЪЖЕНИТЕ СИЛИ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

**Изказване на началника на отбраната генерал Симеон Симеонов
по време на пролетната сесия на Парламентарната асамблея на НАТО –
27-30 май 2011 г., Варна**

Уважаеми госпожи и господа,

За мен е чест да участвам в работата на Пролетната сесия на Парламентарната асамблея на НАТО. Сериозността на дискутираната проблематика предполага голямата отговорност и ангажираност по конкретните теми и въпроси.

Преди да пристъпя към представянето на подготвения от мен доклад искам да благодаря на домакините на днешния форум и лично на председателя на Постоянната делегация на Народното събрание в Парламентарната асамблея на НАТО господин Доброслав Димитров за предоставената ми възможност да споделя с вас основни виждания по проблемите на трансформацията на военните способности. За мен е удоволствие да представя пред вас темата „Реформите във Въоръжените сили на Република България”.

Висока динамика, неопределеност, нееднозначни и сложни за прогнозиране процеси ще характеризират средата за сигурност през 21-ви век. Влияние върху нейното формиране ще продължават да оказват глобализацията, асиметричните и другите транснационални рискове и заплахи, регионалната нестабилност с различните ѝ форми на проявление, процесите на евроатлантическа и европейска интеграция, стремежът на международната общност за превенция на заплахите и своевременно реагиране при възникване на кризи.

Днес заплахата от възникване на мащабен международен военен конфликт е значително намалена. Независимо от това, конвенционалната заплаха не може да бъде пренебрегната. Страни със слаба държавност, но с нараснали възможности за придобиване на съвременни военни способности и различни недържавни структури с користни амбиции ще допринасят за генериране на рискове и заплахи за държавите от евроатлантическата общност. Започналите фундаментални промени в Северна Африка и Близкия Изток още дълго ще дестабилизируют района с произтичащите от това последствия за сигурността, икономиката и политиката.

Настъплението на тероризма не само в арабския свят, но и в демократична Европа, нарасналите му способности за въздействие, основани на съвременните технологии и улеснен достъп до химически, биологически и ядрени компоненти, активирането на екстремистки групировки, провокирани от смъртта на лидера на Ал Кайда и свързаните с това заплахи, отправени към демократичната общност, потвърждават оценката, че днес тероризмът остава

най-голяма и директна заплаха за гражданите на страните-членки на НАТО, за международния мир и просперитет.

Кибер-атаките стават все по-агресивни и по-организирани. Те нанасят на държавните администрации, бизнеса и икономиките все по-големи и скъпоструващи щети, които могат да прераснат в заплаха за сигурността и стабилността на отделните държави-членки и на евроатлантическа общност като цяло.

Опасността от природни катаклизми, аварии и пандемии ще нараства значително. Потвърждение за това са катастрофалните земетресения в Хаити, Чили и Япония с хиляди човешки жертви и огромни щети.

За справяне с всички тези предизвикателства и произтичащите от тях рискове и заплахи, демократичният свят залага на всеобхватния подход и колективните действия. Водещите международни организации, ООН, НАТО и ЕС продължават да се трансформират като обединяват и допълват своите усилия, включително с неправителствени организации, за превенция на кризисни ситуации и разрешаване на конфликтите. Опитът от операциите и мисиите в Афганистан, Ирак, Западните Балкани, Африка и в някои държави от Черноморския регион наложи преосмисляне на целите и задачите на провежданата политика за по-ефективно противодействие на асиметричните рискове и заплахи и за по-нататъшното развитие на военните и гражданските способности за управлението при кризи, стабилизирането и възстановяването на засегнати страни и региони.

В съвременния непредсказуем свят НАТО остава основен източник на стабилност. Като залага на колективната отбрана, Алиансът съсредоточава своите усилия за активно ангажиране с управлението на кризи и за повишаване на сигурността, чрез разширяване на сътрудничеството.

Лисабонският договор осигурява на ЕС необходимата правна рамка и инструментариум за реализиране на европейската политика, включително в областта на общата външна политика и политика за сигурност. Създават се предпоставки за засилване на взаимната помощ и за разширяване ролята на страните-членки при съвместни действия по разоръжаването, провеждането на мисии и мироопазващи операции и укрепване на международната сигурност, управлението при кризи и борбата срещу тероризма.

Съвременната политика за сигурност на Република България съсредоточава своите усилия за гарантиране на правата и свободите на гражданите, сигурността и благосъстоянието на обществото и държавата; запазване на суверенитета, териториалната цялост на страната и единството на нацията; защита на законно установения ред и демократичните ценности; съхраняване и развитие на националната идентичност; защита на населението и критичната инфраструктура при кризи; преодоляване на негативните демографски процеси и осигуряване на просперитета на нацията. Основна цел на отбранителната политика е защитата на страната и утвърждаване на националните интереси чрез поддържане, развитие и използване на адекватни отбранителни способности.

Във външнополитически аспект отбранителната политика на страната ни е пряко свързана с протичащите процеси в НАТО и ЕС. В настоящата стратегическа среда ние градим своята сигурност с механизмите на колективната отбрана в НАТО и чрез Общата политика за сигурност и отбрана на Европейския съюз. Това означава споделена отговорност за сигурността и изисква от нас адекватно участие и използване на механизмите на колективната отбрана.

Във вътрешнополитически аспект усилията ни са насочени към системно изграждане на отбранителни способности, модернизирание на нашите въоръжени сили и тяхното ефективно използване в защита на националните интереси и изпълнение на международните ангажименти.

За изпълнение на политиката за сигурност на страната, Министерството на отбраната пристъпи към ускоряване на планираните реформи не само във въоръжените сили, но и в цялата отбранителна система.

В общия процес на адаптиране на основните национални документи, свързани със сигурността и отбраната на страната и в съответствие с изискванията на Конституцията на страната и Стратегията за национална сигурност на Република България беше разработена **Национална отбранителна стратегия**. Тя е съобразена и хармонизирана със Стратегическата концепция на НАТО, Европейската стратегия за сигурност и международните договори, по които Република България е страна.

Националната отбранителна стратегия, наречена „*Стратегия за развитие на единен комплект ефективни сили за модерна отбрана*” е документът, който на основата на една реалистична военно-стратегическа оценка на средата на сигурност определя целите, функциите, задачите, изграждането, развитието и използването на въоръжените сили и отбранителните способности.

Националната отбранителна стратегия разкрива как се планира, подготвя и осъществява отбраната на страната. Тя определя основните принципи и приоритети в тази област.

Въоръжените сили се явяват основният носител на отбранителни способности. Отбраната на страната ще се осъществява в рамките и с прилагане на механизмите на колективната отбрана на НАТО и общата политика за сигурност и отбрана на Европейския съюз с ефективно използване на националните отбранителни способности.

Усилията и ресурсите при изпълнението на отбранителната стратегия се съсредоточават в предотвратяване, а при нужда и неутрализиране на военната заплаха и активно формиране на благоприятна среда на сигурност.

Ключов приоритет се явява развитието на модерна отбранителна институция, основана на интегрирана система за ефективно управление на отбраната при непрекъснат граждански и парламентарен контрол, с потенциал за институционална гъвкавост, съвременно планиране и ефективно реагиране.

Оценката на средата за сигурност и поставените цели в областта на сектора отбрана в Стратегията за национална сигурност не наложиха промени в ролята, мисиите и задачите на въоръжените сили.

Мисиите остават три – Отбрана, Подкрепа на международния мир и сигурност и Принос към националната сигурност в мирно време с произтичащите от тях задачи.

Освен казаното до тук стратегията посочва принципите, формите и реда за използване на въоръжените сили.

Република България изгражда единен комплект въоръжени сили, както за мирно, така и за военно време и ги развива постоянно в съответствие с промените на средата на сигурност, подготвяйки своите структури и личен състав със способности, адекватни на ново появяващите се изисквания и предизвикателства. За да отговорим на това предизвикателство, документът въвежда система на отбранително планиране, основаваща се на подход, базиран на способности.

Стратегията определя способите за осигуряване на необходимите човешки, материални, информационни и финансови ресурси за постигане на поставените цели.

Амбициите ни са за осигуряване на относително постоянен дял на бюджета на Министерството на отбраната от brutния вътрешен продукт, не по-малък от 1,5%, а с включването на другите разходи за отбрана и разходите за пенсии на военнослужещите – не по-малък от 2%.

Националната отбранителна стратегия е с хоризонт 10 години. Тя е отворен документ. Нейното актуализиране зависи от основни политически, концептуални и военностратегически промени.

С Национална отбранителна стратегия се продължава процесът на трансформацията на военните способности за постигане на основната цел - защита на националните интереси и изпълнение на международните ангажименти на страната. На нейна база в началото на тази година пристъпихме към усъвършенстване на системата от доктринални документи и планове, които детайлно описват принципите, формите и методите за изграждане и използване на необходимите ресурси за тази дейност. За да функционира тази система правилно, тя е организирана в йерархично и функционално отношение.

За успешното планиране, провеждане и поддръжка на военните операции в момента военните експерти разработват ясно разбираема и широко възприета основополагаща **Доктрина на въоръжените сили на Република България**. На основата на съществуващата национална доктринална и концептуална база, тя ще представи ефекта от трансформацията върху военните способности, ще определи новите подходи към операциите и принципите за тяхното провеждане. Ще описва целите на операциите и необходимите сили за тяхното достигане. Ще разглежда видовете операции и основните схващания за тяхната същност и характеристики. Доктрината ще представи подходите за управление на кризи и способа за вземане на решение. Ще разкрива същността на командването, неговата природа, взаимоотношения и механизми, както и процеса на планиране и провеждане на операциите.

Доктрината се явява основополагаща в йерархията на националните доктринални документи. Тя служи за основа за разработването на доктрините по личния състав, разузнаването, операциите, логистиката, планирането, комуникациите, подготовката, ресурси и финанси и гражданско-военното сътрудничество. Тези документи разкриват философията и основите на посочените направления, като се доразвиват в следващото йерархично ниво, нивото на поддържащите доктрини и се детайлизират в уставите, наставленията и стандартните оперативни процедури.

Съвременната стратегическа среда за сигурност, натрупаният значителен дисбаланс между планирани способности и отделяните за тяхното създаване и поддържане ресурси, неефективният отбранителен мениджмънт и негативното влияние на световната икономическа и финансова криза наложиха в началото на миналата година да проведем Преглед на структурата на въоръжените сили.

Целта на Прегледа беше ускоряване на реформите на въоръжените сили чрез намиране на правилните подходи за разрешаване на натрупаните проблеми в областта на тяхната трансформация.

Основните усилия бяха насочени към приоритетно изграждане на способности, адекватни на пакета от правдоподобни и най-вероятни военни сценарии, които ще бъдат изпълнявани в мирно време, при управление на кризи от военен и невоенен характер и военно време – т.е. изграждане на максимално използвани и ефективни въоръжени сили, способни да участват в съвместни и експедиционни операции.

Прегледът ни позволи да подберем балансиран набор от необходими способности, осигуряващи прехода към единен комплект въоръжени сили, изпълняващи широк диапазон от мисии и задачи за реализиране на националните интереси на страната с отчитане на ресурсните и финансовите ограничения.

Концептуалната част от Прегледа приключи с изработването на Бялата книга за отбраната и въоръжените сили на Република България в качеството ѝ на **програма за развитие на въоръжените сили**.

Тази програма ще се осъществи на практика посредством Плана за развитие на въоръжените сили и Инвестиционен план-програма на Министерството на отбраната до 2020 г.

Планът за развитие на въоръжените сили обхваща основните дейности за развитие на Министерството на отбраната и въоръжените сили през **периода 2011–2014 г.**, а в частта за създаване на нови способности, модернизация и превъоръжаване – и след **2014 г.**

Той е отворен документ. Неговото актуализиране се извършва на две години и зависи от измененията в средата на сигурност и системата за отбранително планиране на НАТО.

Функционално въоръжените сили се разделят на Сили за развърщане и Сили за отбрана, а организационно те включват: Българската армия; служба "Военна полиция"; служба "Военна информация"; военните академии и

висшите военни училища; Военномедицинската академия; Националната гвардейска част; Резерв на ВС; Военно-географска служба и Стационарна КИС.

В състава на въоръжените сили влизат и структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и военнослужещите от Министерство на отбраната.

Българската армия включва:

1. Съвместно командване на силите и военни формирования на пряко подчинение на командващия на Съвместното командване на силите;

2. Три вида въоръжени сили: Сухопътни войски; Военновъздушни сили; Военноморски сили.

Личният състав на въоръжените сили към 31.12.2010 г. беше **44 100** души, от които:

- военнослужещи – **34 700**;

- цивилни служители – **9 400**.

След трансформацията на въоръжените сили, личният състав на Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия към 31.12.2014 г. ще достигне **не по-малко от 37 100** души и **до 3 400 резервисти**. По категории този състав се разпределя, както следва:

- военнослужещи – **не по-малко 29 000**;

- цивилни служители – **до 8 100**;

- резервисти – **до 3 400**.

Редуцирането¹ на личния състав за мирно време на Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия (без резерва) към 31.12.2014 г. ще бъде **7 000** души, като от тях:

- военнослужещи с **до 5 700**;

- цивилни служители с **не по-малко от 1 300**.

Министерството на отбраната ще се реорганизира, като личният му състав ще се намалява от **980** до **750** души.

Към 2014 г. армията ще разполага с 80 танка, 280 бойни бронирани машини, 96 артилерийски ситеми, 16 бойни самолета, 7 транспортни самолета, 6 бойни и 19 транспортни вертолета, 6 бойни кораба и 11 кораби за бойна поддръжка и спомагателни.

Преминаването от настоящата към новата структура на въоръжените сили се извършва **в периода 2011–2014 г.**, като основните мероприятия по години са:

През **първото полугодие на 2011 година** основните дейности ще бъдат фокусирани към преструктуриране на управленските структури на стратегическо и оперативен ниво, преподчиняване командванията на видовете въоръжени сили на командващия на Съвместното командване на силите.

¹ **За справка:** Намалението на личния състав по години е: 2011 г. - 1600 души; 2012 г. – 3600 души; 2013 г. – 700 души; 2014 г. - 1100 души.

През 2012 година основно ще се реструктурират формированията на тактическо ниво.

През **първото полугодие на 2013 година** ще се реструктурира бригада „Логистика”, като складовете и базите за съхранение на въоръжение, техника и материални средства се консолидират в единна структура.

За първото полугодие на 2014 г. е предвидено разформиране на складове и бази за съхранение на въоръжение, техника и материални средства, като част от тях се разформират след освобождаването (реализиране или утилизация) на материалните средства

Инвестиционният план-програма на Министерството на отбраната до 2020 г. има за цел да осигури придобиване на способностите, заложи в Плана за развитие на въоръжените сили, като формира единна интегрирана рамка на капиталовите разходи, включваща придобиване, интегрирана логистична поддръжка, извеждане от въоръжение и/или модернизация на въоръжение, техника, оборудване и инфраструктура на отбраната, чрез реализация на инвестиционни и инфраструктурни проекти.

Амбицията ни е с него да се внесе ред и прозрачност в разходването на капиталовите средства от бюджета на Министерството на отбраната и да се набележат основните направления за модернизация на Българската армия, като основен принцип е постигане на баланс между потребностите от способности на въоръжените сили и наличните ресурси.

Приоритетните инвестиционни проекти са:

1. Изграждане на Батальонна бойна група от състава на механизирани бригада, с което се цели изграждане на мобилно формирование за планиране и участие в самостоятелни и съвместни операции на територията на страната и извън нея.

2. Модернизация на фрегати клас Е-71 (модернизация на противокорабен ракетен комплекс), която се изразява в придобиване на противокорабни ракетни комплекси на фрегатите клас Е-71 и осигуряване на способности за водене на бойни действия в морските пространства с надводен противник на дистанции зад пряката радиолокационна видимост.

3. Придобиване на нов тип основен боен самолет и осигуряване на интегрирана логистична поддръжка, с което ще се придобие способност за осигуряване на въздушен суверенитет на Република България в интегрираната система на ПВО на НАТО и ще се преодолее критичната технологична изостаналост от съюзниците в НАТО.

4. Осигуряване на летателна годност на самолети МиГ-29 чрез възстановяване и поддръжане на летателната годност на самолетите МиГ-29 за осъществяване на охраната на въздушното пространство на Република България в интегрираната система на ПВО на НАТО до изтичане на ресурса му или пълно усвояване на нов тип многоцелеви изстребител.

5. Интегрирана логистична поддръжка на вертолети “Кугър” и “Пантер”, което се постига с поддържане на летателната годност на вертолети в изпълнение на поетите от Република България ангажименти към НАТО и ЕС за осигуряване на въздушен транспорт, бойно търсене и спасяване и авиомедицинска евакуация.

6. Модернизация на навигационни системи на кораби от ВМС с цел усъвършенстване на способностите за контрол на корабоплаването и водене на съвместни и многонационални експедиционни бойни действия и тактическо развърщане в екстремални метеорологични условия.

7. Придобиване на модул за комуникационно-информационна поддръжка на контингент, с което ще се осигури комуникационно-информационна поддръжка на българските военни контингенти при участието им в операции и създаване на способности за действие в мрежова среда и обмен на информация за осъществяване на националното управление.

8. Придобиване на наземен терминал по програмата на НАТО за съюзно земно наблюдение чрез изграждане на наземен терминал за обменна информация в съответствие с програмата на НАТО за съюзно земно наблюдение.

9. Развитие на технически системи за водене на стратегическо разузнаване, което се постига чрез поддържане и развитие на способности за водене на ефективно стратегическо разузнаване и изпълнение на оперативни задачи за своевременно добиване на надеждна разузнавателна информация зад граница и от територията на страната.

10. Доизграждане на Силите за специални операции чрез поддържане на способност за ефективно командване и управление на Силите за специални операции и доизграждане на способности за подготовка и провеждане на операции.

11. Изграждане на Съвместен оперативен център на Съвместно командване на силите, което се изразява в поддържане на способност за управление на операции (по всеки един от планиращите сценарии) на територията на страната и извън нея по трите мисии на въоръжените сили с възможности за доразвърщане на Съвместния оперативен център като команден пункт.

12. Проект “Кибернетична защита”, с който се осигуряват способности за кибернетична защита на съществуващи, изградени и предстоящи за изграждане военни системи и мрежи и изграждане, поддържане и развитие на център за наблюдение и анализ на комуникационно-информационните системи и на център за реагиране и възстановяване.

13. Развитие на автоматизирана информационна система на Министерството на отбраната, Българската армия, оперативните и тактически шабове като се изгражда единна мрежова информационна среда за функциониране на системата за командване и управление на всички нива – стратегическо, оперативно и тактическо и подпомагане на дейността на структурите от Министерството на отбраната за успешно изпълнение на мисиите и задачите, като се създадат условия за непрекъснат, бърз и надежден електронен обмен и достъп до общи информационни масиви.

Общо за периода 2011-2020 г. прогнозните средства за капиталови разходи са в размер на до 2 милиарда лв.

Чрез изпълнението на заложените идеи, принципи и параметри в доктрините и плановете ще се осъществи практическата реализация на реформите на въоръжените сили, те ще придобият способности за изпълнение на техните конституционни и съюзни задължения за участие без ограничения в широк спектър от операции на НАТО.

Независимо от провежданите реформи участието на българските въоръжени сили в операциите, провеждани в рамките на политиката ни в НАТО и на Общата политика за сигурност и отбрана на Европейския съюз остава най-съществения и значим ангажимент по отбраната и сигурността на държавата ни като член на двете организации, като това поставя операциите винаги сред главните приоритети на системата за отбрана и сигурност.

През 2010 г. формирания и отделни военнослужещи от въоръжените сили на Република България участваха в операции и мисии извън територията на страната под егидата на ООН, НАТО и Европейския съюз на три континента – Европа, Азия и Африка. Български военнослужещи участваха в мисии в Афганистан, Ирак, Босна и Херцеговина, Косово, Либерия, Грузия и край бреговете на Сомалия. Общата численост на контингентите ни към края на годината надхвърли 750 души в общо девет мисии и операции. Придобитите оперативни способности, техниката и оборудването, предоставени ни от коалиционните партньори и подкрепата, която ни оказват водещите нации в районите на мисиите, позволиха пълноценното участие на формированията от Българската армия в операции зад граница. Придобиването на нови образци бронирана техника с по-добра маневреност, огнева мощ, балистична и противоминна защита, съществено повиши защитата на личния състав и оперативните възможности на контингентите. Изградената комуникационно-информационна система на българските военни контингенти функционираше нормално, изпълняваше изискванията на системата за командване и управление и осигуряваше необходимия непрекъснат информационен обмен

В момента практическото измерение на политиката за участие на контингенти в мисии и операции зад граница се изразява в следното:

В операции и мисии на НАТО

▪ Операцията на Международните сили за поддържане на сигурността (ISAF) в Афганистан.

Операцията на ISAF в Афганистан се запази като основен приоритет за Република България. Страната ни подкрепя новия подход за водене на операцията, увеличаването на силите на Алианса, нарастването на Афганистанските национални сили за сигурност (ANSF) и повишаване на техните способности и роля.

Приетата от лидерите на НАТО стратегия за изтегляне от Афганистан, която предвижда постепенно прехвърляне на отговорността за сигурността на ANSF до края на 2014 г. ще допринесе за стабилизирането на района.

Република България участва с национален елемент, шабни офицери, рота за охрана на летище Кандахар, рота за действие в зоната за отбрана на летище Кабул, отделение „Военна полиция“, медицински екипи в Херат, Кандахар и Кабул, група за разузнаване и четири Оперативни групи за обучение и връзка (OMLT) в Кабул и Кандахар.

- Тренировъчната мисия на НАТО (NTM-I).

Текущата обстановка в Ирак наложи извършване на Извънреден преглед на NTM-I. Той разглежда необходимостта от продължаване изпълнението на задачите от NTM-I и разработването на цялостна стратегия за изход в синхрон със Структурната рамка за сътрудничество на НАТО с правителството на Ирак за изграждане на пълноценно функциониращи и самостоятелно поддържащи се иракски структури за сигурност.

Република България участва в мисията с военнослужещи в Центъра за обучение на Иракската армия и сили за сигурност в Багдад в база „Ал Рустамия“, Багдад.

- Операция на Стабилизиращите сили за сигурност в Косово (KFOR).

Операцията на KFOR се провежда в сложна относително спокойна но динамична среда. Обстановката по сигурността, като цяло продължава да е стабилна, позволява осъществяването на преход към втория междинен етап (Gate 2) от фаза 3 – Възпиращо присъствие. Приключи процесът по предаване на отговорността за границата с Македония на косовската гранична полиция.

Република България участва в операцията с военнослужещи в Щаба на KFOR и Тренировъчна група на НАТО в Косово.

- Операция на НАТО „UNIFIED PROTECTOR“ за налагане на оръжейно ембарго срещу Либийската арабска джамахирия.

В тази нова за НАТО операция България участва с фрегатата „Дръзки“ и група за специални операции на борда общо 160 военнослужещи.

- Операция на НАТО „OCEAN SIELD“ за борба с морското пиратство в акваторията около Сомалия.

България участва с военнослужещи в Щаба на постоянната военноморска група.

В операции и мисии на Европейския съюз

- Военноморска операция на Европейския съюз (ЕС) за възпрепятстване, предотвратяване и възпиране на пиратски действия край бреговете на Сомалия (EU NAVFOR Operation „ATALANTA“).

Република България има участие в операция „ATALANTA“ с военнослужещи в Оперативния щаб на операцията в Нордууд, Великобритания.

- Военна операция на Европейския съюз в Босна и Херцеговина (EUFOR Operation ALTHEA).

Операция „ALTHEA“ продължава да бъде важна част от ангажиментите на ЕС в Босна и Херцеговина, в политическия процес за подкрепа на местните власти в усилията им за интеграция в ЕС. Военно-политическата обстановка остава непроменена. Финансовата и икономическата криза допълнително усложняват социално-икономическата обстановка. Общественото недоволство от икономическата политика на управляващите, продължаващото обедняване на по-голямата част от населението и понижения жизнен стандарт създават условия за възникване на протести и демонстрации. Към настоящия момент няма военна заплаха за Международните сили на ЕС (EUFOR).

В момента страната ни участва в операция „ALTHEA“ с национален елемент, лекопехотна рота за охраната на база „Бутмир“, група за връзка и наблюдение (LOT) в Бугойно, национална разузнавателна клетка и военнослужещи в Щаба на силите в Сараево.

- Гражданска мисия за наблюдение в Грузия.

Република България участва в мисията с военнослужещи изпълняващи длъжности на военни наблюдатели.

- Полицейска мисия на Европейския съюз в Афганистан.

Република България участва в мисията с военнослужещи изпълняващи инструкторски задължения.

В операции и мисии на ООН

В мисията на ООН в Либерия (UNMIL) Република България участва с военни наблюдатели.

С тези участия Република България дава значителен принос за установяване на сигурност, стабилност и мир в различни региони на света.

Споделеното в рамките на НАТО и Европейския съюз разбиране за ценностите, интересите, рисковете и заплахите ще дефинират и нашите бъдещи ангажименти, които поемаме в рамките на тези организации. Формите и продължителността на бъдещото ни участие в мисии и операции ще съответства на водената от НАТО и ЕС политика за поддържане на международния мир и сигурност, съобразено с националните ни интереси и приоритети, оперативните нужди за всяка една операция и политическото ниво на амбиция, която ще се определя от политическите и военните ни ангажименти и наличните ресурси и способности.

Отчитайки съществуващите политически решения на Народното събрание и на Министерския съвет на Република България, както и заложеното в Бялата книга за отбрана и въоръжените сили на Република България ниво на политическа амбиция по мисия „Подкрепа на международния мир и сигурност“, ние планираме през 2011 и 2012 г. да участваме във водените от НАТО, ЕС и ООН операции и мисии с общо до **920** военнослужещи.

Приоритет за нас остава участието ни в операцията на Международните сили за поддържане на сигурността (ISAF) в Афганистан. В тази връзка след средата на 2011 г. се планира развързване на група инструктори към Регионален

военен тренировъчен център за подготовка на Афганистанската национална армия, с което общото ни участие операцията на ISAF да достигне около **620** военнослужещи.

Уважаеми дами и господа,

Светът се глобализира и трансформира в търсене на оптимална политическа конструкция, осигуряваща нормалното съществуване на всички хора на планетата. Глобалните политически и икономически промени са съпроводени със сериозни промени в средата за сигурност, която представлява сложна и динамична комбинация от конфронтации и конфликти. НАТО като основен гарант на глобалната сигурност търси пътища и форми за целесъобразен отговор на изискванията, породени от промените в средата за сигурност. Това се реализира с мащабна трансформация, насочена към изграждане на способности за бърз и адекватен отговор на рисковете и заплахите за сигурността.

Българската армия също трансформира своите войски и сили, повлияна от измененията в средата за сигурност, отговорностите към колективната отбрана и поетите задължения към международните организации – ЕС, ООН, ОССЕ и регионалните инициативи. В центъра на усилията на цялата система на отбраната и въоръжените сили са поставени операциите. Способността за провеждане на военни операции е смисълът на съществуването на отбранителната институция като такава и критерият за нейната ефективност и способност да функционира по предназначение.

Нашата непосредствена задача е да изградим и подготвим ефективни и използваеми въоръжени сили, маневрени и експедиционни по характер и структура; способни да изпълняват задачи в пълния спектър от операции; осигурени със съвременно технологично оборудване; поддържани от интегрирана логистика; способни да действат в мрежова среда; бързо преминаващи от едно функционално състояние в друго; оперативно съвместими със съюзните войски и сили; способни да взаимодействат с гражданските власти и неправителствени организации; с високо подготвен професионален личен състав.

Благодаря за вниманието!